

หลวงพ่อรู้สึกเฉยๆ ไม่เห็นกระตือรือร้นกับพวกยศฐาบรรดาศักดิ์ ใครจะใหญ่จะโตเพียงใด แค่นั้น มันก็ไม่ตื่นมันเฉยๆ

เวลาเฝ้าในหลวง เขาทั้งหลายนี้บางที่ตัวสั่น ไอ้เรานี้ก็เฉยๆ นี่ยังนึกเสียใจอยู่

ที่วัดหนองจรเข้ สมเด็จพระเทพฯ รับสั่งถาม

“เวลานี้ท่านเจ้าคุณไปอยู่ที่ไหน”

“ที่ไหนประชาชนเขาต้องการก็ไปอยู่ที่นั่น”

“เออ! ดี ไม่ติดถิ่น”

ที่นี้มานึกภายหลัง เอ!
เรานี่เล่นลื่นกับเจ้านายหรือเปล่า

ตอนที่ท่านเสด็จมาวัดป่าศาลวัน
ท่านถามปัญหาโน่นนี่ เวลา เหตุการณ์ผ่านไปแล้ว
ท่านเจ้าคุณเทพวราลังการท่านบอกว่า
“โอ้ย! ผมอัสจรรย์หลวงพ่อ
คำถามที่ในหลวงรับสั่งถามนี้
พวกผมคิดไม่ออกเลย ทำไมหลวงพ่อ
พอท่านถามจบปั๊บ ตอบปั๊บ”

พอขึ้นประโยคแรกนี่

คำตอบมันขึ้นมาแล้ว แล้วมันขึ้นมา
อย่างที่เราไม่ต้องคิด

บางที่พอแค่ประโยคนี่ไป คำถามนี่ไปปั๊บ มัน
เชิงจะรู้ว่าต่อไปท่านจะถามอะไร

ในหลวงท่านทรงเป็นบุคคลช่าง
คิดค้นคว้า นัก
วางแผน นักวิชาการ

เพราะพระองค์ใช้พระทัยคิดอยู่
ไม่หยุดยั้ง
การคิดด้วยความตั้งใจนี้มันก็เป็นเรื่องของ
สมาธิ
ถึงแม้จะรับส่งถามเกี่ยวกับเรื่องโลกก็ตาม
แต่ก็มี
คุณธรรมแฝงอยู่ทุกคำถาม
